

idet han har bedre Dyr og er foran med Hensyn til Pasningen og Brugen af dem. Det kan meget godt blive Eventyret om Ørnen og Fuglekongen om igen; dèr var det den lille Fugl, der kom øverst, fordi den et Stykke Vej red paa Ørnens Ryg og saa selv fløj videre. Det er et Gode, at der aabnes Adgang for, at Sammenslutninger af smaa Landbrugere kan komme med i det Arbejde, der her er Tale om.

Det er den ene Side af Sagen, men saa er der en anden Side, der er knapt saa tiltalende, og det er den, at de almindelige lokale Skuer skæres uhyre stærkt ned, nemlig ned til under det halve, fra 130 000 til 60 000 Kr. Nu skal jeg være villig til at indrømme, at de smaa Dyrskuer ikke har den Betydning som de store Dyrskuer for et større Distrikt rent avlsmæssigt set; det er sandt nok. Men de smaa Dyrskuer har en anden Opgave, nemlig den at bidrage til at holde Landboforeningernes Arbejde i de smaa Kredse i Gang, og det er et Spørgsmaal, om det er heldigt og forsvarligt at lægge disse smaa Landboforeningsdyrskuer saa store Hindringer i Vejen, som en saa stærk Nedskæring vil betyde. Dertil kommer, at da det vel nok er Hensigten, saasom Statsskuerne forsvinder, at de ældre Handedyr: Tyre og Hingste skal møde frem paa Fællesskuerne til Bedømmelse, saa kan det jo nok se ud, som om de smaa Skuer kunde klare sig med mindre, men mon det vil være gennemførligt i Længden, mon det ikke vil blive for langt an at fragte med de voksne Dyr? Mon man ikke kunde tænke sig, at der kunde blive et Samarbejde paa det Omraade for Bedømmelsens Vedkommende? Jeg er i det hele taget noget betænkelig — det maa jeg nok have Lov at sige — ved, at de smaa Skuer faar saa haard en Behandling, medens Fællesskuerne i alt væsentligt bliver staaende ved samme Beløb. At Statsskuerne forsvinder, har jeg intet imod; jeg tror, det er heldigt, at man faar de ældre Dyr frem paa Foreningsskuerne, og jeg tror, at det meget vel kan ordnes, men om de skal paa Fællesskuerne eller paa Landboforeningsskuerne, det bør nærmere overvejes. Men dette er, som sagt, Ting, der bedst kan drøftes i et Udvalg. Jeg kunde ogsaa tænke mig noget andet, nemlig at man slog disse to Poster sammen og satte til Skuer 120 000 Kr. og saa lod Organisationerne til sin Tid tale med om, hvorledes de skulde fordeles. I forrige Rigsdagssamling havde vi et Forslag, fremsat af den daværende Landbrugsminister, til Behandling, der var ikke saa lidt forskelligt fra dette paa eet Omraade i hvert

Fald. Det gik ogsaa ud paa en stærk Nedskæring, der gik omtrent lige saa vidt, men der var den Forskel, at det foreslog at bevare Statsskuerne, men paa en Maade ophævede Foreningsskuerne, idet man ganske tog Tilskuddet til Præmiebeløbene bort, og det var vel nok af den Grund, at man i visse Kredse mener, at Skuernes Tid er forbi. Jeg tror ingenlunde, det er Tilfældet. Jeg tror, at Skuerne har og endnu i lang Tid vil have stor Betydning. Den Sammenligning af Dyr, der finder Sted dèr, er af stor Værdi for de mest fremragende Opdrætttere; man kan ikke godt taksere og vurdere Dyrene, undtagen man faar dem stillet paa Linie, og det er af stor Værdi, at man saadan en Gang imellem kan holde Revu over dem og se, hvor vidt hver især er kommet. Og jeg maa sige, at de store Skuer er bogstaveligt blevet et landbrugsfagligt Læreapparat af allerstørste Betydning. Hvem har ikke været til saadant et stort provinsielt Fællesskue og foruden en stor Dyreudstilling set en mægtig Maskinudstilling og Planteavlsudstilling? Der holdes Foredrag, der forevises og fortælles om alt muligt; der kommer baade unge og gamle og ser og lærer og begejstres. Der er ingen, der faar mig til at indrømme, at disse Opgaver har tabt deres Betydning; de har den allerstørste Betydning for Landbruget i sin Helhed, og derfor kan jeg være godt tilfreds med, at man i dette Forslag bevarer Tilskuddet til Foreningsskuerne — saa hellere gaa den Vej at stryge Statsskuerne.

Hvad Avlsforeningerne angaar, sker der en ret væsentlig Nedskæring af Tilskuddet til Hesteavlsforeningerne, og det er vist rigtigt, naar der skal skæres ned. Det er endda et Spørgsmaal, om der ikke kan taales lidt mere — det lyder underligt at sige det i en for Hesteavlens saa skæbnsvanger Tid, men det er dog vist det Sted, hvor det kan gaa an at gaa dybest. For Kvægavlsforeningerne er det ikke store Ting, det drejer sig om, det bliver kun 80 Kr. pr. Tyr pr. Forening; det er ikke meget til at holde Apparatet i Gang med, med alle de Oplysninger og Ting, der skal fremmes dèr. Avlsforeningerne har gjort og gør aabenbart endnu deres store Nytte, navnlig overfor de smaa Brug, og jeg tror, man skal være varsom med at tage al Hjælp og Tilskud bort fra Avlsforeningerne. Det er ikke saa alvorligt for de store Landbrug, for de kan nok klare sig selv, naar det skal være, naar der er tilstrækkelig Interesse, men de smaa Brug kan det ikke, de kan umuligt komme til at drive en Husdyravl, der er, som den skal være, naar de skal være hen-